

9. Fitsula, M. M. (1997). Pravove vykhovannia uchniv [Legal education of students]. K. 147 s. [in Ukrainian].

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

МАХНОВЕЦЬ Володимир Григорович – аспірант I курсу факультету педагогічної освіти та соціальної роботи Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Наукові інтереси: підготовка майбутнього вчителя до організації правовиховної роботи зі здобувачами початкової освіти.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

МАХНОВЕЦЬ Volodymyr Hryhorovych – 1st-year postgraduate student of the Faculty of Pedagogical Education and Social Work of Lesya Ukrainka Volyn National University.

Scientific interests: preparation of the future teacher for the organization of legal educational work with students of primary education.

Стаття надійшла до редакції 12.10.2022 р.

УДК 37.793.3

DOI: 10.36550/2415-7988-2022-1-207-238-242

МИХАЙЛИШЕН Олександр Володимирович –

викладач кафедри музикознавства, інструментальної підготовки та хореографії Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2447-4852>

e-mail: oleksandr22vn@gmail.com

ЛУЧЕНКО Олена Володимирівна –

викладачка кафедри музикознавства, інструментальної підготовки та хореографії Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0788-0106>

e-mail: olena.luchenko@vspu.edu.ua

ПАХОЛЬЧАК Євгенія Сергіївна –

викладачка кафедри музикознавства, інструментальної підготовки та хореографії Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5068-0065>

e-mail: zhenichkapakholchak@ukr.net

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ХОРЕОГРАФІЇ

Творчий потенціал особистості – складна структура, яка складається з емоційної культури, генетично заданим обдаруванням, широкої загальнокультурної ерудиції, світогляду, образного мислення, здатності моделювати різноманітні способи творчої діяльності. Пріоритетним завданням вищих навчальних закладів педагогічного спрямування на етапі інтеграції України до європейського освітнього простору стає підготовка вчителя нової генерації. Автори зазначають, що проблема формування творчого потенціалу частково розглядалася у вітчизняних та зарубіжних дослідженнях. Це сприяло накопиченню певного досвіду в розробці основних положень з даної проблеми. Позитивно оцінюючи здобутки науковців, слід зауважити, що проблема формування творчого потенціалу майбутніх учителів поки залишається висвітленою частково.

Метою статті є обґрунтування моделі формування творчого потенціалу та забезпечення якісної підготовки творчого педагога-хореографа. У статті автори розглядають значення творчого потенціалу майбутнього вчителя хореографії, умов створення освітнього середовища, що сприяє творчій активності особистості. Визначають роль творчості як процесу, що базується на здатності породжувати оригінальні ідеї та використовувати нестандартні способи діяльності. Аналізують процес навчання студентів хореографічної спеціалізації, визначають низку ефективних форм розвитку і удосконалення творчих здібностей, сутність яких полягає у формуванні активної діяльності, результатом якої є народження нових мистецьких цінностей. Порівнюють методику колективної творчої діяльності з індивідуальними завданнями студентів – одним з основних засобів удосконалення якості підготовки молодих спеціалістів. Доводять, що розвиток педагогічної творчості вчителя та підвищення ефективності навчально-виховного процесу залежить від психолого-педагогічних умов, правильно визначених шляхів розвитку і реалізації творчої педагогічної діяльності та особистісних якостей учителя.

У статті також досліджуються аспекти формування творчого потенціалу майбутнього вчителя хореографії засобами народно-сценічного танцю.

Ключові слова: вчитель хореографії; творчий потенціал; саморозвиток; самовдосконалення; стилізація народного танцю.

MIKHAILISHEN Olexandr –

Teacher of the department of musicology,
instrumental training and choreography

Vinnitsia State Pedagogical University named after Mikhail Kotsiubinsky.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2447-4852>

e-mail: oleksandr22vn@gmail.com

LUCHENKO Olena –

Teacher of the department of musicology,
instrumental training and choreography

Vinnitsia State Pedagogical University named after Mikhail Kotsiubinsky.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0788-0106>

e-mail: olena.luchenko@vspu.edu.ua

PAKHOLCHAK Eugenia –

Teacher of the department of musicology,
instrumental training and choreography

Vinnitsia State Pedagogical University named after Mikhail Kotsiubinsky.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5068-0065>

e-mail: zhenichkapakholchak@ukr.net

FORMATION OF THE CREATIVE POTENTIAL OF THE FUTURE CHOREOGRAPHY TEACHER

The creative potential of an individual is a complex structure that consists of emotional culture, genetically determined talents, broad general cultural erudition, worldview, imaginative thinking, and the ability to model various ways of creative activity. The priority task of higher education institutions of pedagogical orientation at the stage of Ukraine's integration into the European educational space is to train a new generation of teachers. The authors note that the problem of forming of creative potential has been partially considered in domestic and foreign studies. This contributed to the accumulation of some experience in developing the main provisions on this issue. Positively assessing the achievements of scientists, it should be noted to note that the problem of forming the creative potential of future teachers is still partially covered. The purpose of the article is to substantiate a model for the formation of creative potential and ensuring quality training of a creative choreographer teacher. In the article, the authors consider the importance of the creative potential of the future choreography teacher, the conditions of creating potential of a future teacher that promotes creative activity of the individual. They define the role of creativity as a process based on the ability to generate original ideas and use non-standard ways of doing things. Analyze the process of teaching students of choreographic specialization, identify a number of effective forms of development and improvement of creative abilities, the essence of which is the formation of active activity, which results in the birth of new artistic values.

The authors compare the methodology of collective creative activity with individual tasks of students, which is one of the main means of improving the quality of training of young specialists. The authors prove that the development of teacher's pedagogical creativity and the increase in the efficiency of the educational process depends on psychological and pedagogical conditions, correctly defined ways of development and realization of creative pedagogical activities and personal qualities of the teacher. The article also explores the aspects of forming the creative potential of a future choreography teacher by means of folk-stage dance.

Keywords: teacher of choreography; creative potential; self-development; self-improvement of the individual; stylization of folk dance.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Формування творчого потенціалу особистості майбутнього вчителя хореографії є одним із найактуальніших завдань сучасної мистецько-педагогічної освіти, яка в нинішній час перебуває на етапі глобальних перетворень в системі вищої освіти України. Розвиток сучасної педагогіки характеризується підвищеною увагою до внутрішнього потенціалу людини, створенням освітнього середовища, що сприяє творчій активності особистості. Існуюча в системі вищої художньо-педагогічної освіти гостра потреба у підготовці інтелектуальних, ініціативних фахівців з розвиненим творчим мисленням супроводжується зростаючою незадоволеністю освітнім процесом, який не приділяє належної уваги самостійної активності студентів у розвитку професійно-значущих якостей і здібностей.

Аналіз останніх досліджень і публікацій дає змогу стверджувати, що проблема формування творчого потенціалу частково розглядалася у вітчизняних та зарубіжних дослідженнях. Це сприяло накопиченню певного досвіду в розробці основних положень з даної проблеми. Проблеми формування творчості приділяли багато уваги в своїх наукових працях і публікаціях такі вітчизняні та зарубіжні вчені, як: А.Маслоу, Ф.Осборн, Г.Буш, Я.Пономар'єв, О.Мелік-Пашаєв та багато інших. Загальнотеоретичні основи професійної підготовки педагога-хореографа викладені в працях А.Ваганової, К.Голейзовського, Н.Захарова, А.Мессерера, Н.Тарасова та ін. В останнє десятиліття з'явилися наукові роботи, пов'язані з проблемами хореографічної освіти (Е.Валукин, Р.Бурцева, Т.Кузнєцова, С.Філатов, М.Юр'єва, Н.Яценко). З точки зору психології, результати досліджень викладені в працях Д.Богоявленської, Л.Виготського, В.Давидова, Д.Ельконіна, А.Лука, В.Моляко, С.Рубінштейна та ін. Педагогічний аспект проблеми формування творчого потенціалу майбутнього вчителя розглядається в працях

В. Загвязинського, І. Зязюна, В. Кан-Каліка, Н.Кузьміної, М.Поташника та ін. Позитивно оцінюючи здобутки науковців, слід зауважити, що проблема формування творчого потенціалу майбутніх учителів поки залишається висвітленою частково.

Метою статті є обґрунтування моделі формування творчого потенціалу та забезпечення якісної підготовки творчого педагога-хореографа.

Виклад основного матеріалу дослідження. Творчість – це процес створення суб'єктивно нового, що базується на здатності породжувати оригінальні ідеї та використовувати нестандартні способи діяльності. Основні показники творчих здібностей: швидкість думки, оригінальність, допитливість, точність, сміливість, уважність, різносторонність мислення, конкретність мислення, абстрактність мислення, почуття гармонії, незалежність мислення, толерантність мислення, відкритість сприйняття. Творчість – необхідна умова становлення самого педагога, його самопізнання, розвитку і розкриття як особистості. Творчість є основою формування педагогічної талановитості вчителя. Виховання справжнього творчого вчителя має починатися ще у вузі. Заняття з основ педагогічної майстерності (ОПМ) та інших предметів психолого-педагогічного циклу, за умови доцільної їх організації, сприяють активному розвитку творчого потенціалу студентів, їхніх креативних якостей і є необхідними при формуванні творчої особистості.

Розвиток педагогічної творчості учителів і підвищення результативності навчально-виховного процесу залежить від психолого-педагогічних умов, правильно визначених шляхів розвитку та реалізації творчої педагогічної діяльності та особистісних якостей учителя. Тому, слід зазначити, що педагогічна діяльність – це передусім діяльність творча. Без творчості неможливі ні виховний, ні навчальний процеси.

Серед багаточисленних засобів розвитку творчості, творчого потенціалу вчителя надзвичайно велика роль належить мистецтву, яке є взірцем творчої натхненної діяльності. Вплив мистецтва на формування духовної культури молоді зумовлений самою природою мистецтва, сутність якого виводиться із цілісного і обов'язкового художнього відображення світу і залежить від тих новоутворень, які зв'язані з особливостями художнього сприймання оточуючого середовища. Усі види мистецтва втілюють художньо-естетичне бачення світу, розвинену уяву і фантазію, образне мислення, без яких неможлива будь-яка творчість.

Майбутні вчителі хореографії повинні розвивати себе і свою творчість. Найглибше поринати у світ мистецтва, бути спостережливими, цікавитися усіма проявами творчого потенціалу інших людей. Тільки тоді, це стане великим поштовхом у процвітання їхньої кар'єри. Але найголовніша мета – навчити інших, допомогти дітям пізнати свою сутність, помітити в них творчі задатки і допомогти розвинути їх до високого рівня. Цей процес приносить не тільки задоволення, але і користь для обох сторін: як для педагога, так і для дитини.

На жаль, у реальній практиці майбутній вчитель з хореографії мало спілкується з мистецтвом як могутнім засобом розвитку творчих можливостей, художньо-естетичної й загальної культури. Такі вчителі найчастіше не відчують покликання до педагогічної діяльності, слабо усвідомлюють свої індивідуальні особливості, мають однобоке уявлення про роль учителя; їм бракує вмінь і навичок, віри в свої сили, любові до дітей. Тим, що працюють творчо, притаманний індивідуальний (гнучкий) стиль діяльності, який дає змогу виявити свою неповторну особистість. Вони створюють творчу лабораторію, яка містить не лише дидактичний матеріал, наочні засоби, спрямовані на розвиток учнів, а й сприймають учня як суб'єкта педагогічної діяльності. Такі майбутні спеціалісти будуть успішними та впевненими у своїй справі, а їх творчість буде набувати неабиякого визнання не тільки у дітей, а й в інших прихильників хореографічного мистецтва.

Справжнє хореографічне мистецтво, з його чуттєвою природою, творчим духом, володіє дієвою силою, яка може подарувати студентам і викладачам радість багатогранної художньої творчості. Формування творчого потенціалу студентів хореографічної спеціальності може допомогти у розв'язанні названої проблеми, оскільки хореографічна творчість є вільним проявом внутрішніх резервів, заснованих на любові до даного виду діяльності. Аналізуючи процес навчання студентів хореографічної спеціалізації, можна виділити ряд ефективних форм розвитку і удосконалення творчих здібностей, сутність яких полягає у формуванні їхньої активної діяльності, результатом якої є народження нових мистецьких цінностей.

Напрями такої роботи містять колективну творчу діяльність та виконання індивідуальних творчих завдань. Методика колективної творчої діяльності являє собою, перш за все, змагання в творчості, дає можливість навчити студентів прислухатися одне до одного, робити всіх співавторами. Індивідуальні завдання студентів – один з основних засобів удосконалення якості підготовки молодих спеціалістів. Завдання повинні даватися студенту з урахуванням

його можливостей, інтересів і нахилів, направлених на його подальший розвиток і удосконалення. Головним в оцінюванні, виконанні або невиконанні програми в цілому є творчий ріст студента. Хореографічна творчість дає широкий простір для розвитку творчого потенціалу студентів, дозволяє разом з розповсюдженою виконавською практикою використовувати такий елемент, як імпровізація. При створенні учбових завдань на танцювальну імпровізацію необхідно спиратися на хореографічну підготовку, на тематику імпровізації та музичний матеріал, які можуть визвати у студентів позитивний емоційний відгук. Специфіка імпровізації як самого активного виду творчості полягає в тому, що студент, передаючи в танці своє індивідуальне ставлення до музичного образу, нікого не повторює, а створює зовсім новий продукт творчості.

Розвиток потенційних можливостей і внутрішніх ресурсів особистості, інтенсифікація творчого початку студентів-хореографів, їх повноцінна самореалізація в навчально-професійній та майбутній професійній діяльності обумовлюють необхідність вивчення засобів розвитку творчої активності особистості у ЗВО. Процес перетворення і удосконалення сучасної педагогічної системи передбачає пошук нових ідей технологій, форм і методів організації навчального процесу з метою професійно-творчого розвитку особистості на основі її внутрішніх мотивів, системи цінностей і професійних цілей. Важливим моментом особистісно-орієнтованої освіти є створення і впровадження спеціальних моделей навчання, які забезпечують реальну можливість побудови та реалізації індивідуальних програм, стимулюючих активність студента в оволодінні методами і засобами хореографічного навчання, необхідних для розкриття індивідуальності, духовності, творчого початку.

Світ навколо нас постійно розвивається і оновлюється, адже все знаходиться у неупинному русі. Це – незаперечні закони розвитку природи і людства, яких повинна дотримуватися кожна людина. Адже рух і розвиток – і є саме життя. Сучасне соціальне середовище вимагає людей, котрі активно мислять і діють, швидко реагують на різноманітні зміни, легко вирішують нестандартні ситуації. Нашому суспільству просто необхідні креативні особистості з яскраво вираженою творчою індивідуальністю. А кожна така особистість формується у процесі навчання і виховання, зокрема у вищому навчальному закладі. Пріоритетним завданням вищих навчальних закладів педагогічного спрямування на етапі інтеграції України до європейського освітнього простору стає підготовка вчителя нової генерації. Позашкільним закладам освіти потрібні педагоги, які уособлюють яскраву творчу індивідуальність, здатну забезпечити максимальну реалізацію творчого потенціалу вихованця, а це характерно для вчителів мистецьких дисциплін, зокрема вчителів хореографії.

Розвиток творчої індивідуальності практично неможливий без самої творчості. Для того, щоб людина набула певних навичок, сформувала в собі певні якості, набула певних практичних умінь, необхідна постійна і систематична творча діяльність. Поняття творчості досліджується у різних галузях науки: філософії, психології, педагогіці. Зокрема, з філософської точки зору творчість є процесом людської діяльності, що створює якісно нові матеріальні і духовні цінності. Вона являє собою здатність людини із наданого дійсності матеріалу

створювати нову реальність, що задовольняє різноманітні суспільні потреби. Великий тлумачний словник української мови трактує це поняття як «діяльність людини, яка спрямована на створення духовних і матеріальних цінностей і прийнята елементами вдосконалення, збагачення, розвитку» [1, с. 1443]. У цьому ж словнику індивідуальність описана як «сукупність психічних властивостей, характерних рис і досвіду кожної особистості, що відрізняють її від інших індивідуумів» [1, с. 504]. Творчою індивідуальністю, на нашу думку, є сукупність рис людини, її задатків, здібностей, умінь і навичок, за допомогою яких вона створює щось нове, досі невідоме, оригінально розв'язує будь-які завдання.

Процес педагогічної підготовки майбутніх учителів хореографії – складний і багатогранний процес, котрий включає в себе різноманітні форми і методи роботи. Як зазначає А. Тарасюк, «професійно-педагогічною підготовкою майбутнього вчителя хореографії є процес формування особистості майбутнього вчителя у науково-дослідній і науково-практичній роботі, розвитку у нього педагогічних здібностей, психолого-педагогічних знань, педагогічного такту, педагогічної техніки, педагогічного оптимізму, практичних педагогічних вмінь і навичок, гуманних загальнолюдських цінностей, серед яких головною є доброта, що втілюється передусім у любові до дітей» [5, с. 194]. Усі ці якості виховуються у майбутніх вчителів під час систематичних лекційних, практичних, лабораторних занять. Важливою формою організації навчального процесу у вищому навчальному закладі є самостійна робота, у процесі якої студенти навчаються узагальнювати та систематизувати отриману інформацію.

Окремої уваги заслуговує педагогічна практика, метою якої є усвідомлення студентами-практикантами сутності й особливостей хореографічної навчальної діяльності та набуття й удосконалення умінь та навичок, необхідних для успішної роботи. Під час проходження практики студенти-хореографи мають змогу випробувати власні сили у проведенні занять з хореографії, керуванні колективом, постановці дитячих танцювальних номерів, підготовці дітей до участі у концертах і конкурсах, організації культурно-масових заходів тощо.

Ще однією формою роботи з майбутніми педагогами-хореографами є застосування творчих завдань на заняттях, під час виконання яких відбувається процес безпосередньої індивідуальної та колективної творчості. Під час індивідуальної творчості кожен студент навчається самостійно мислити, шукати власні нестандартні рішення, розкривати свої балетмейстерські здібності. У процесі колективної творчої діяльності майбутні педагоги-хореографи навчаються шукати компромісні рішення у процесі виконання завдань, співпрацювати в колективі, мислити як єдиний творчий організм.

Невід'ємною частиною розвитку творчої індивідуальності студента-хореографа є концертна діяльність, котра відіграє важливу роль у формуванні їх професійної культури, всебічному і гармонійному розвитку, творчій самореалізації. Адже сценічний досвід надає впевненості, допомагає удосконалити усі набутні навички, сприяє ефективній педагогічній діяльності. Усі ці форми роботи з майбутніми вчителями хореографії містять у собі елемент творчості і спрямовані на постійний розвиток їх

творчої індивідуальності, розкриття їх творчого потенціалу та формування справжнього творчого вчителя засобами практичної діяльності.

Отже, творча індивідуальність розвивається під час навчання і виховання особистості, однак найбільше з творчістю пов'язана саме мистецька діяльність, зокрема у вищих педагогічних навчальних закладах у процесі підготовки майбутнього вчителя хореографії. Тому творчість можна вважати необхідною умовою розвитку творчої індивідуальності майбутнього вчителя хореографії. У творчості немає початку і кінця, а тільки продовження та розвиток, і це повинно проявлятися на сцені. Творчість складна. Щоб творити, потрібні обставини і можливості, які, на нашу думку, в повному обсязі надає народно-сценічний танець. Вважаємо, що дієвим засобом впливу на даний процес є стилізація народного хореографічного мистецтва. Адже вміння надати новий подих давно існуючому відрізняє професію вчителя хореографії – людини творчої, від людини здібної.

Щоб з'ясувати вплив стилізації народного танцю на процес формування творчого потенціалу майбутнього вчителя хореографії, насамперед слід визначити, що означає це поняття. «Стиль – сукупність характерних ознак, особливостей, властивих чому-небудь» [1, с. 1392]. «Стилізація – надання творчості мистецтва характерних рис якогось стилю, особливостей чіткої творчої манери тощо» [1, с. 696]. Стилізація народного танцю – перетворення фольклорного танцювального матеріалу до рівня сучасних хореографічних тенденцій. Для створення стилізованого танцювального номера зазвичай використовується фольклорно-етнографічний матеріал, опрацювавши який, хореограф має змогу отримати стилізовану сценічну обробку. Потрібно відзначити, що в основі стилізованого номера лежить, в першу чергу, вивчення фольклорно-етнографічного матеріалу, володіння законами композиції, і звичайно, відчуття стилю – все те, що в сукупності створює потрібний образ або відчуття образу, своєрідного національного характеру народу. Процесу стилізації народного танцю передують ґрунтовне опрацювання фольклорного матеріалу, над яким працює студент, логіка його обробки. При цьому народжуються творче бачення майбутнього перетворення, пробуджується процес творчого пошуку, відбувається підбір характерних рис, образів, танцювальної лексики. І тут ми схилимося до думки І. Гутник, що «для народного танцю поняття стилізації передбачає не лише надання йому тих чи інших стильових ознак, а й – що найголовніше – збереження його першооснови. В цьому випадку стилізація сприймається як гра, віртуозне обігрування жанру, коли твір набуває ознак сучасного танцю і водночас передає національний колорит» [5, с. 251-257].

Вдаючись до стилізації народного танцю на заняттях народно-сценічного танцю, майбутні вчителі хореографії мають змогу проявити власне бачення хореографічного твору, що є немало важливим в процесі формування їх творчого потенціалу.

Основними можливостями, які відкриваються перед студентами-хореографами в процесі стилізації народного танцю є:

- поєднання традиційності і сучасності;
- синтезування характеру хореографічної лексики (народний танець, класичний танець, сучасний танець, гімнастика, акробатика);

- насичення режисури танцю новими хореографічними образами;

- втілення оригінальних ідей при створенні сценічного костюму та декорацій.

Таким чином, можна зробити висновки, що процес стилізації народного танцю розвиває творчу природу студента, дає зрозуміти, що він може творити на основі власного бачення, а педагогам дозволяє вдосконалювати процес формування творчого становлення майбутнього вчителя хореографії.

Самовдосконалення – також важливий фактор у цій справі. Кожного дня майбутній вчитель хореографії повинен працювати над собою: цікавитися навколишнім світом, слідкувати за новинами у галузі мистецтва, пізнавати культуру, робити самоаналіз своїх здібностей, покращувати свою техніку та знання з танцювального мистецтва. Проявляти себе у повсякденному житті – це справа також не другорядного плану. Творча людина має безмежну фантазію, яка здатна виражатися у різних проявах. Для майбутнього педагога з хореографії це: різноманітні постановки на різну тематику, написання статей, спілкування з професіоналами своєї справи та сумісні ідеї; запровадження творчих проєктів та активна участь в них. Це все не складає великих труднощів тому, що правильно обрана професія, творче мислення завжди прийде на допомогу. Створюючи навколо себе сприятливу атмосферу, ваша внутрішня сутність буде завжди знаходитися у пошуку нових ідей та нових творчих бажань, які насамперед будуть на користь не тільки вам, а і вашим учням у майбутньому.

У **висновках** слід зазначити, що творчий потенціал особистості – складна структура, яка складається з емоційної культури, генетично заданим обдаруванням, широкою загальнокультурною ерудицією, світоглядом, образного мислення, здатності моделювати різноманітні способи творчої діяльності. Творчий потенціал майбутнього педагога-хореографа формується поступово, через збагачення творчого досвіду, систематичне спрямування на творчу діяльність, виховання потреби у творчості.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Бусел В. Великий тлумачний словник сучасної української мови. Ірпін: ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.
2. Верховинець В. Теорія українського народного танцю. Київ: Музична Україна, 1990. 149 с.
3. Гуменюк А. Українські народні танці. Київ: Наукова думка, 1969. 612 с.
4. Голдрич О. Хореографія: посібник з основ хореографічного мистецтва та композиції танцю. Львів: Край, 2003. 160 с.
5. Гутник І. До проблеми стилізації народного танцю. Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. Зб. наук. праць. Випуск XXII. Київ: Міленіум, 2009. С. 251-257.
6. Зайцев Є. Основи народно-сценічного танцю. Київ: Мистецтво, 1975. 223с.
7. Кривохижа А. Гармонія танцю: навчально-методичний посібник з викладання курсу «Мистецтво балетмейстера» для хореографічних відділень педагогічних університетів. Кіровоград: РВЦ КДПУ ім. Винниченка, 2006. 100 с.
8. Купленник В. Нариси до історії українського народного танцю. Київ: Мистецтво, 1997. 235 с.
9. Тарасюк А. Професійна підготовка майбутніх учителів хореографії до роботи у позашкільних закладах освіти. Педагогічний альманах. Зб. наук. праць. Випуск 13. Херсон: РІПО, 2012. 303 с.

REFERENCES

1. Busel V. (2005), Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainiskoi movy. [The Great Dark Dictionary of Modern Ukrainian Movies]. Irpin: WTF “Perun”. 1728 p. [in Ukrainian]
2. Verkhovynets V. (1990), Teoriia ukrainiskoho narodnoho tantsiu. [Theory of Ukrainian folk dance]. Kyiv: “Muzychna Ukraina”. 149 p. [in Ukrainian]
3. Humeniuk A. (1969), Ukrainyski narodnyi tanets. [Ukrainian folk dance]. Kyiv: “Naukova Dumka”. 612 p. [in Ukrainian]
4. Holdrych O. (2003), Khoreohrafiia: posibnyk z osnov khoreohrafichnoho mystetstva ta kompozytsii tantsiu. [Choreography: guide from the basics of choreographic art and the composition dance]. Lviv: “Krai”. 160 p. [in Ukrainian]
5. Hutnik I. (2009), Do problem stylizatsii narodnoho tantsiu. Aktualni problem istorii, teorii ta praktyky khudozhnoi kultury. [Before the problems of stylization of folk dance.// Actual problems of history, theory and practice of artistic culture]. Zb. Naukovykh prats. Vol. XXIII. Kyiv: Milenium. [in Ukrainian]
6. Zaitsev Y. (1975), Osnovy narodno-stsenichnoho tantsiu. [Foundations of folk stage dance]. Kyiv: “Mystetstvo”. 223 p. [in Ukrainian]
7. Kryvokhyzha A. (2006), Harmoniia tantsiu: navchalno-metodychnyi posibnyk z vykladannia kursu “Mystetstvo baletmeistera” dlia khoreohrafichnykh viddilenn pedahohichnykh universytetiv. [Harmony of dance: initial methodological guide to the course “The Art of the choreographer” for choreographic departments of pedagogical universities]. Kirovohrad: RVC KDPU im. Vynnychenka 100 p. [in Ukrainian]
8. Kuplennyk V. (1997), Narysy do istorii ukrainiskoho narodnoho tantsiu. [Draw to history Ukrainian folk dance]. Kyiv: “Mystetstvo”. 235 p. [in Ukrainian]
9. Tarasiuk A. (2012), Profesiina pidhotovka maibutnykh uchyteliv khoreohrafiu do roboty u pozashkilnykh zakladakh osvity. [Professional training of future teachers in choreography to work at higher education levels]. Pedahohichniy almanakh. Zb.naukovykh prats, Vol. 13. Kherson: RIPO. 303p. [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

МИХАЙЛИШЕН Олександр Володимирович – викладач кафедри музикознавства, інструментальної підготовки та хореографії Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

Наукові інтереси: розвиток та удосконалення освіти в Україні.

ЛУЧЕНКО Олена Володимирівна – викладачка кафедри музикознавства, інструментальної підготовки та хореографії Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

Наукові інтереси: удосконалення педагогічного навчання майбутніх фахівців хореографічного мистецтва.

ПАХОЛЬЧАК Євгенія Сергіївна – викладачка кафедри музикознавства, інструментальної підготовки та хореографії Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

Наукові інтереси: проблеми становлення і розвитку системи підготовки майбутніх викладачів хореографії.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Olexandr Mikhailishen – Teacher of the department of musicology, instrumental training and choreography, Vinnitsia State Pedagogical University named after Mikhail Kotsiubinsky.

Scientific interests: development and improvement of education in Ukraine.

Olena Luchenko – Teacher of the department of musicology, instrumental training and choreography, Vinnitsia State Pedagogical University named after Mikhail Kotsiubinsky.

Scientific interests: improvement of pedagogical training of future choreographic art specialists.

Eugenia Pakholchak – Teacher of the department of musicology, instrumental training and choreography, Vinnitsia State Pedagogical University named after Mikhail Kotsiubinsky.

Scientific interests: problems of formation and development of the training system for future teachers of choreography.

Стаття надійшла до редакції 12.10.2022 р.